

ŽNOVINY

pondělí 30. října 2006 / 1. číslo - 4. ročník přehlídky

Zpravodaj Kláštereckých divadelních žní

První den zmizel chmelový penis

Divadelní kavárně kláštereckého Kulturního domu vyrostla o minulém víkendu konkurence. V přízemním foyeru vznikla z pátku na sobotu zbrusu nová Hospůdka pod lípou. Následující týden ji budou provozovat klášterečtí divadelníci ze Sdružení Klas, které letos pořádá již čtvrtý jubilejní ročník divadelních žní.

Letošní svátek divadla je věnován pivu a všemu, co s pivem souvisí. Proto se část kulturáku proměnila v hospůdku, jedna ze šaten ve výčepní pult a každý večer vyhrává přichozím návštěvníkům stylový harmonikář.

V prvním patře je pak pro fajnšmekry připravena výstava pivních artefaktů, které Sdružení Klas laskavě zapůjčili pivaři ze Žatce.

U výstavy se trochu pozastavíme, neb je zapotřebí

Příprava divadelních žní byla náročná na pitný režim. Zbylé basy pak posloužily jako výzdoba Hospůdky pod lípou v kláštereckém kulturáku.
Foto Kateřina Pilská

pokárat zkaženou mládež městečka našeho. Páteční instalace výstavy probíhala již tradičně souběžně s tanečními hodinami pro mládež. Postupem času a vypitého alkoholu stoupalo v přítomných sebevědomí a jiné základní instinkty. A tak se stalo, že jeden z exponátů, připravených k vystavení došel

úhony. Některý z přítomných hopsalů či některá z hopsalek odšroubovala chmelový penis z dřevěné stoličky, sloužící jako sedačka pro česačky chmele.

Intenzivní pátrání se bohužel zcela minulo účinkem. Penis pravděpodobně opustil kulturní dům a nyní slouží k obveselení neukojeného

mládežníka. Sdružení Klas vzkazuje: Kéž by sis zadřel (a) třísku!

Pro ostatní návštěvníky žní máme dobrou zprávu. Exponát nakonec na výstavě uvidíte. Chybějící část laskavě doplnil ze svých soukromých zásob Václav Štauber.

Takto vypadala původní stolička česaček chmele, kterou bohužel na výstavě nevidíte.
Foto Kateřina Pilská

I letos můžete soutěžit

Pochopitelně, že ani letos nezapomnělo Sdružení Klas na oblíbený doprovodný program, jehož první část můžete vidět právě dnes. A protože jsou žně o pivo, bude to seriál scének z filmů Postřiziny a Slavnosti sněženek. Již tradičně bude doprovodný program doplněn

soutěží o pivní lístek na pět piv zdarma v Divadelní kavárně.

“Překvapivý” dárek je připraven také pro každý soubor: originální Klášterecký divadelní ležák. Pouze nedělní dětský soubor z Chomutova dostal místní Klášterecký pramen v originální láhvi.

Bistro aneb Nesmrtelní

O zahájení letošních divadelních žní se postarala domácí divadelní společnost KLAS, která speciálně pro tuto příležitost oprášila hru Pavla Fialy. Scénická groteska *Bistro aneb Nesmrtelní* vznikla přímo pro klášterecký soubor.

Současné nastudování se neobešlo bez několika výrazných změn v obsazení. Maminku Hanku Malastovou nahradila Katka Žížková, místo Oswalda Jüstla se role ujal Míra Nyklíček a zbytek rolí vzal na svá bedra Venca Polda.

Výměnu rolí však musel

KLAS udělat již jednou, neboť Zdeněk Vachata alias Rohlíček a Martin Kláčko, představitel všech epizodních rolí, již nejsou mezi námi.

Vzhledem k tomu, že původní premiéra byla již před sedmi lety a osmi dny, neobešla se rekonstrukce představení bez pomoci videozáznamu. Navíc měli všichni herci na zkoušení pouhé dva měsíce před přehlídkou.

Režii obnovené premiéry si rozdělili Honza Milota a Míra Nyklíček. Každý z nich zrežiroval tu část hry, kterou si aspoň trochu pamatoval.

Radost herců před přestávkou neznala mezí. Jak na tom byli diváci nebudeme raději komentovat. Foto Roman Novotný

Honza Milota: *Bistro* se ještě nechá hrát

Proč jsme se rozhodli dělat *Bistro*?

Na to mám dvě odpovědi. Jednu tu opravdickou – *Bistro* jsme se rozhodli dělat proto, že jsme nic jiného neměli.

A ta druhá odpověď – *Bistro* jsme se rozhodli dělat, protože jsme si řekli, že přehlídka by mohla být zářimovaná do dvou retrospektivních představení.

A kdybych chtěl trošičku mlžit, tak řeknu, že jsme byli zvědaví, zda i po těch letech má *Bistro* nějakou razanci a

nějakou sílu.

Jaké je nyní *Bistro* a jaké bylo před sedmi lety?

Zase se na to musíme podívat dvěma pohledy. Pokud jde o herectví, tak jako každé divadlo a představení, čím déle se drží na repertoáru, tak je jako víno, zraje. Takže v tomto smyslu si myslím, že to představení velice vykvetlo. Splnilo se to, co Pavel Fiala vždycky chtěl, kdy nám říkal, že už režisér a autor tam nemá co dělat, aby si herci převzali to

představení, to si myslím, že se stalo.

A ten druhý pohled, to je obsah představení. Toho jsme se trošičku báli, jestli ještě do dneška ten osten humoru bude mít tu razanci. Ukazuje se, že ano. Ale *Bistro* je typ hry, která v těch aktuálních momentech velmi rychle stárne. Takže třeba za další čtyři pět let už by byla nehratelná. Nebo by se musela přepsat.

Byla to dnes obnovená premiéra *Bistra* a zároveň

jeho derniéra?

Já si myslím, že to *deniéra* vůbec nebyla, protože teď jsme bezprostředně po představení, známe reakce diváků a diváci to brali, že nám ta hra ukázala, že ještě nepropadla do orchestřiště. Takže já bych nechtěl, aby to byla *deniéra*. Já už mám takové záměry, když tady byl šéf odboru kultury z Kadaně, jestli se mu to líbilo, nabídnout to na Střelnici dokud to ještě máme v hlavě. Myslím si, že *Bistro* se ještě nechá hrát.

Ať si kdo chce říká co chce

Eva Braumová

Představení bylo hezké. Nepochopila jsem, proč tam tak dlouho hrála Krylova písnička, ale to bylo asi proto že jsem mladice.

Hrozně se mi líbila Zdenička, která mě rozplakala. Smíchy. Ještě se mi líbil pan Nyklíček, jak ladně poletoval po jevišti.

Josef Dušek

Představení se mi líbilo, bylo hezký. Protože to byla komedie, tak se lidi smějí, což je základ toho, že to představení bylo

dobry. Byl tam i takový rádobydojemný prvek s Krylovou písničkou, který působil dojemně až trochu jako pěst na oko, kdy lidi nevěděli, co od toho mají čekat. Jestli mají být dojatí nebo za chvíli přijde zase nějaký vtip. A jinak celkově se mi představení líbilo. Na mě mírně chaotické, ale jinak super.

Michaela Dlouhá

Mě to docela překvapilo, a to z toho důvodu, že to bylo takové různorodé. Bylo tam mluvené slovo, byly tam verše, byly

tam písničky a hezký písničky a chvílemi mi až nabíhala husí kůže. Představení jsem viděla poprvé.

Vladimír Dlouhý

Bistro jsem viděl poprvé. Hodně jsem o něm četl, viděl jsem spoustu fotek u Martina Kláčka, ale neuměl jsem si to dát dohromady. Mě se to moc líbilo.

Doufám, že to ještě budete hrát, protože to je skvělá hra a v poslední době to byla jedna z her, co se mi opravdu moc líbila.

Vaše názory na jednotlivá představení můžete vyjádřit také na našich stránkách v sekci Přehlídka.

Nekrad'te nám skleničky, stejně žádné nemáme!

Jako se již stalo na divadelních žních tradicí, neděle patří dětským souborům. Letos se představilo chomutovské Divadlo, jehož zakladatelem je komediant všem klášterečákům velmi známý, Vladimír Dlouhý.

Co do počtu herců rozsáhlý ansámbl přivezl do Klášterce grotesku z divokého západu, která hýřila vtipem a neskutečným množstvím slovních, ale také pohybových gagů.

“Nikdy jsem nic takového nepsal a tak dávka věčné nespokojenosti a předělávek byla vysoká,” říká znavený autor o své prvotině. “Nicméně hra spatřila světlo světa a my se začali potýkat s takovými problémy jako kostýmy, zvuk, světla, kulisy a podobně.”

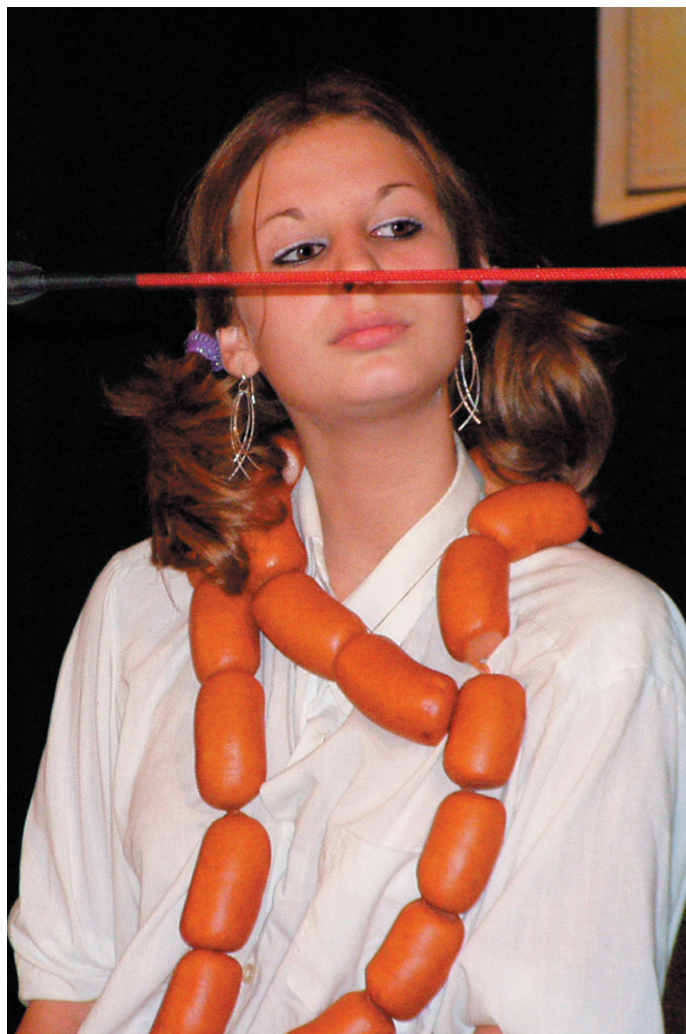
Podle reakcí diváků v

sále kláštereckého kulturáku se hra autorovi i samotným protagonistům povedla. Podobně se tento kus líbil chomutovským divákům při premiérovém uvedení 24. května letošního roku v Městském divadle.

“Největším oříškem byly ale texty písniček,” dodává novopečený dramatik Vladimír Dlouhý. “Naštěstí s hudbou jsem se nemusel mořit, protože moje žena je na tohle moc šikovná.”

Míša Dlouhá nejenže složila hudbu, ale nakonec si ve hře také zahrála. Slepého, němého a hrbatého pianistu.

Chomutovští divadelníci nehodlají usnout na vavřínech a další hru připravují již na příští rok. Obracet v hrobě se bude William Shakespeare a jeho Marná lásky snaha.

Kovbojku jsem opravdu nečekal!

Rozhovor s autorem a režisérem Vladimírem Dlouhým

Jak a proč tato hra vznikla?

Vyžádaly si ji děti, když mě ve škole přesvědčily, že uděláme divadlo. Já trouba jsem jim dal na výběr, aby si vybraly žánr a oni si zvolily kovbojku. Já jsem myslel, že si zvolí něco historického, ale oni nechtěli nic jiného než udělat kovbojku.

Jak dlouho jsi to psal?

Nejdříve jsem napsal druhou půlku, tu jsem psal

dva měsíce a za noc jsem pak napsal první půlku. Ale je to těžký, normálně bych se do toho už nepustil.

Jaká to byla zkušenost napsat hru, režirovat, zvládat tolik děcek na jevišti?

Šílená. Asi jako většina těch, kteří tady dělají divadlo s tím mají zkušenosti, protože skoro v každém divadle se objeví nějaké dítě a ono když jich je třináct, tak je to třináctinásobek, takže o to je to těžší. Ty děti žádnou zkušenost s divadlem neměly, na jevišti nikdy nestály, ale šly do toho s takovou chutí, že to snad na tom, doufám, bylo vidět, že divadlo dělají s chutí.

Co tě při zkoušení hry na dětech nejvíc překvapilo a co tě naopak zklamalo?

Nejvíce mě překvapila jejich chuť dělat divadlo. Teď jsme

se docela potýkali s marodkou, takže výměna herců, kdy během měsíce přijdou noví lidé, kteří taky nikdy nehráli, mají se učit texty a pak ti, co už to hráli, jim musí pomoci - ta spolupráce tam musí být.

To mě docela překvapilo, že pomohli těm klukům, takže nakonec si myslím, že snad ti kluci byli lepší než holky.

Zklamalo mě, že děti neměly moc nápadů. Vždycky jsem se snažil vyvarovat se předehrávání a vsázel jsem na fantazii dětí. Ale dítě postavíš do nějaké role a ono si tam nic nepřidá, čeká, co mu řekneš, že má udělat, nepřijde se svým. Pak se třeba rozjede, pak si piluje, ale musí mít ten mustr na kterém staví.

Byl kromě obsazení nějaký výrazný rozdíl mezi premiérou

a dnešním představením?

Byly tam změny. Lidé, kteří byli na premiéře mi poradili některé věci, které jsem se snažil změnit.

Do hry měl být například více zapojený zpěvák. Moc změn se tam ale dělat nedalo, vzhledem k tomu, že kvůli změnám v obsazení jsme zkoušeli od premiéry pouze v říjnu. Takže jsme se drželi hlavně věcí, které jsme už měli postavené.

Jak jsi spokojený s dnešním představením na Kláštereckých divadelních žních?

Já jsem s výkonem dětí spokojený, děti hrají vždycky naplno.

Je tam samozřejmě spousta věcí, které ale padají na hlavu režiséra.

Pivo nás baví

Beerjoke

Opilec se připotácí do kostela, zapadne do zповědnice a mlčí. Zmatený kněz zakašle, aby upoutal jeho pozornost, ale muž stále nic neříká. Kněz tedy zaťuká na přepážku, doufajíc, že se hříšník konečně rozhoří. Z druhé strany se ozve:

"Boucháš zbytečně, tady taky není hajzlpapír!"

Přijde Pepa pozdě v noci z hospody a pravi k nakvašené ženě: "Hádej, co mám v kapse, začíná to na F." "Fialky?" vyhrkne žena.

"Ne, flašku piva. A hádej, co mám v druhé kapse, začíná to na E." "Tak to už vůbec nevím." "Eště jednu!"

Zrnka ze zákulisí

Doneslo se nám, že Klášterecký divadelní ležák, který máte možnost každý večer ochutnat u naší mladé hostesky, je nevalné chuti a pochybné kvality. My divadelníci, pro vás ale pivo připravujeme s láskou podle echt originálních starobylych receptů. Nemůžeme však za to, že se dřív ležák vyráběl z koňského trusu.

Walda, který v původním Bistru odehrál alespoň 50 představení, si teď jako divák poprvé všiml časové nelogičnosti, která byla hned v úvodu hry.

Největším problémem při oprášení Bistra bylo najít Fandovi kalhoty, které by mu nebyly těsné. Původní kalhoty ve kterých hrál teď nosí Ken jeho nejoblíbenější Barbie.

Ač mají Klasáci spoustu kamarádů, kteří se přišli podívat na Bistro, žádný z těchto kamarádů jim neposkytl foto z představení. A že tam foťáky blejskaly! Proto velice pěkně úplně nejvíc děkujeme Kláštereckým novinám.

Dáme ještě jedno a pak půjdem!

40 důvodů, proč je pivo lepší než žena

1. Z piva se můžeš těšit celý měsíc.
2. Skvrny od piva se dají vyprat.
3. Pivo nemusíš zvat na večeri.
4. Pivu nevadí muzika nahlas.
5. Pivo se nepudruje v autě.
6. Pivo se nikdy neopozdí.
7. Pivní kocovina zmizí.

Pokračování zítra

Vy se ptáte, my odpovídáme

Víte, z čeho vznikl člověk?

Z chmele.

Z chmele je totiž pivo, z piva opice a z opice je člověk.

Reklama

V této rubrice Vám budeme představovat bizarní reklamy, na kterých se reklamní umělci "vyřádili"

Zajímalo by nás, jak na tuto reklamu reagovali americké feministky...

Zítřka uvidíte

**Homotronní neškvor
Nežerte Clintu Eastwooda**

ŽŇOVINY VÁM PŘINÁŠÍ

Žňoviny připravili

Miroslav Nyklíček, Zdenička Kovalová, Honza Škach,
příští číslo vyjde již zítra